

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **PaedDr. M. M. a spol.** pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) a prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. októbra 2012 v Bratislave dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 18. augusta 2011, sp. zn. 3 To 68/2011, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 15. februára 2011, sp. zn. 28 T 28/2009, boli okrem iného obvinení PaedDr. M. M. a S. Z. podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) oslobodení spod skutku pod bodom 1/ obžaloby Okresnej prokuratúry Žilina z 8. apríla 2009, sp. zn. 2 Pv 514/08, právne kvalifikovanom u obvineného PaedDr. M. M. ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a u obvineného S. Z. ako prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že

PaedDr. M. M. v čase medzi 18.00 až 20.00 hod. dňa 15. septembra 2007 na poľovných pozemkoch revíru Poľovníckej spoločnosti V. v lokalite zvanej R., ktorá sa nachádza v I. stupni ochrany v blízkosti obce H., okres B., ako člen Poľovníckej spoločnosti V., bez povolenia strelnou zbraňou usmrtil vodiacu medvedicu a medviedľa a následne na toto miesto zavolať S. Z., člena Poľovníckej spoločnosti V., ktorý je súčasne i členom poľovnej stráže v danom revíri, ktorý prišiel na traktore a následne spoločne medvedicu odrali z kože, pričom na koži ponechali hlavu medvedice a túto spolu s medviedľaťom naložili na radlicu traktora a odviezli do rodinného domu S. Z. č. X. v obci H., okres B.; medveď hnedý je podľa prílohy vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon číslo 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, chránený živočích - prioritný druh, na usmrtenie ktorého sa vyžaduje osobitné povolenie a jeho spoločenská hodnota je 2.655,51 € (80.000,- Sk), pričom súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody predstavuje 12.131,11 € (365.462,- Sk), svojím konaním PaedDr. M. M. porušil i ustanovenie § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, ktoré zakazuje usmrtiť chráneného živočícha v jeho prirodzenom prostredí a obaja obvinení svojím konaním porušili ustanovenia zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tejto oslobodzujúcej časti rozsudku podala okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline (ďalej len krajský súd) uznesením z 18. augusta 2011, sp. zn. 3 To 68/2011, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol. Toto uznesenie bolo doručené Krajskej prokuratúre v Žiline 16. novembra 2011.

Dňa 19. marca 2012 bolo Okresnému súdu Žilina (ďalej len okresný súd) doručené dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len generálny prokurátor), ktoré podal v neprospech obvineného PaedDr. M. M. z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie smeruje proti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým bol obvinený PaedDr. M. M. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod skutku pod bodom 1/ obžaloby Okresnej prokuratúry Žilina z 8. apríla 2009, sp. zn. 2Pv 514/08, právne kvalifikovaný ako prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spojení s tou časťou uznesenia krajského súdu, v ktorej bolo odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcej časti rozsudku okresného súdu podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Generálny prokurátor v dovolaní uviedol, že napadnutý výrok rozsudku okresného súdu vychádza z takého vyhodnotenia dôkaznej situácie, že obvinený PaedDr. M. M. sa nedopustil prečinu pytliactva, nakoľko konal v stave krajnej núdze, keď zastreľil medvedicu a aj podľa záverov znalca nemožno vylúčiť, že tiež medviedľa mohlo byť pri tom zastrelené náhodne, a to aj odrazenou strelou. Bližšie odôvodnenie toho, prečo toto konanie nemá byť subsumované pod ustanovenie § 305 Tr. zák., rozsudok okresného súdu neobsahuje. Naproti tomu z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že krajský súd považuje za preukázané, že obvinený PaedDr. M. M. zastreľil medviedľa až po tom, keď zastreľil medvedicu, ktorá na neho útočila a toto konanie by bolo možné posúdiť ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov v zmysle ustanovenia § 305 Tr. zák. tak, ako to bolo uvedené v obžalobe. Krajský súd však v nadväznosti na takýto záver o naplnení formálnych znakov vyhodnotil ako malú závažnosť konania obvineného PaedDr. M. M., keď prihliadol k znaleckému posudku, ako aj k výpovediam poľovníkov, najmä hospodára a ostatných skúsených poľovníkov, ktorí sa vyjadrili, že takéto medviedľa by vo voľnej prírode samotné bez medvedice neprežilo. Nebolo by schopné si zadovážiť dostatočné množstvo potravy a najmä vyhrabať si brloh, v ktorom by bolo možné prezimovať. ... toto medviedľa by vo voľnej prírode uhynulo buď prirodzeným spôsobom alebo by sa stalo korisťou iných dravcov. Vyhodnotením všetkých okolností súd v tejto časti dospel k záveru, že zastrelením medviedľa za daných okolností nedošlo k spáchaniu prečinu, a to vzhľadom k ustanoveniu § 10 ods. 2 Tr. zák., pretože závažnosť takéhoto konania podľa názoru krajského súdu je nepatrná.

Krajský súd potom uzavrel, že konanie už nie je možné postúpiť ani v rámci vyvodzovania eventuálne priestupkovej zodpovednosti na úseku poľovníctva z dôvodu uplynutia 2-ročnej prekluzívnej lehoty.

Podľa názoru generálneho prokurátora bol postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Žilina ako i Krajského súdu Žilina porušený Trestný zákon v ustanoveniach § 305 a § 10 ods. 2. Zároveň poukázal na dikciu § 35 ods. 6 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane

prírody a krajiny, podľa ktorého kto nájde chorého, poraneného, poškodeného alebo uhynutého chráneného živočícha v prírodnom prostredí alebo ten, kto chráneného živočícha pochádzajúceho z voľnej prírody náhodne odchytil alebo usmrtil, je povinný to bezodkladne oznámiť spolu s opisom situácie, ako k nález, odchytu alebo usmrteniu chráneného živočícha došlo, orgánu ochrany prírody, ktorý určí ďalšie nakladanie s takým chráneným živočíchom. Orgán ochrany prírody vedie o oznámeniach písomnú evidenciu. Ak je nálezom poľovná zver, oznámi sa nález aj užívateľovi poľovného revíru; v takom prípade orgán ochrany prírody neurčí ďalšie nakladanie s nájdeným chráneným živočíchom.

Obvinený PaedDr. M. M. nenahlásil usmrtenie dvoch jedincov medveďa hnedého eurosibírskeho (*Ursus arctos arctos*), ktorý je celoročne chráneným živočíchom (vyhláška MŽP SR č. 24/2003 Z.z. príloha č. 6, časť A - Druhy európskeho významu, v nadväznosti na prílohu č. 4 SMERNICE RADY 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, prevzatej zákonom č. 543/2002 Z.z.) príslušnému orgánu ochrany prírody tak, ako mu to ukladá ustanovenie cit. ust. § 35 ods. 6 zákona o ochrane prírody a krajiny č. 543/2002 Z.z. (v platnom znení) a s usmrtenými jedincami chráneného živočícha ďalej nakladal. Z dôkazov vykonaných v priebehu trestného konania, konkrétne z výsluchu obvineného PaedDr. M. M. ako aj z výsluchu obvineného S. Z., z výsluchov svedkov V. H., A. H., J. B., zo zápisnice z domovej prehliadky a fotodokumentácie, zápisnice o vydaní veci vyplýva, že medvede boli stiahnuté z kože, najprv boli zavesené v garáži obvineného S. Z. a neskôr ich osobne obvinený PaedDr. M. M. zaviezol do preparatória v L. V. k preparátorovi J. B. Ďalej bolo preukázané, že obvinený PaedDr. M. M. nakladal so zastrelenými zvieratami ako ich vlastníkom, keď si neoprávnene zver, resp. jej časti nedôvodne a protizákonne prisvojil, hoci podľa ust. § 66 zákona o poľovníctve ulovená, inak usmrtená, uhynutá zver alebo jej časti nachádzajúce sa v poľovnom revíri patria užívateľovi poľovného revíru, teda nie strelcovi alebo poľovnému združeniu.

Podľa názoru generálneho prokurátora obvinený PaedDr. M. M. svojím konaním porušil i ďalšie ustanovenia zákona o ochrane prírody a krajiny, podľa ktorého je povinnosťou strelca, či už strieľal oprávnene alebo neoprávnene, označiť takéhoto živočícha plombou. Podľa zákona o poľovníctve každý kus ulovenej raticovej zveri alebo veľkej šelmy sa označuje značkou (§ 64) a po ulovení zveri je poľovník povinný vyznačiť

údaje v Knihe revíru (§ 55 ods. 10). Všetky tieto povinnosti obvinený PaedDr. M. porušil a to napriek tomu, že sa jedná o skúseného poľovníka.

Zistený skutok mal byť preto subsumovaný aspoň pod skutkovú podstatu ustanovenú v § 305 Tr. zák., ktorej formálne znaky boli preukázaným konaním obvineného PaedDr. M. M. naplnené, pričom aj závažnosť jeho konania v kontexte všetkých ostatných okolností odôvodňuje posúdenie inkriminovaného konania ako prečinu. Účelom zákonom uloženou povinnosťou oznámiť usmrtenie chráneného živočícha a súvisiaceho oprávnenia orgánu ochrany prírody určiť spôsob ďalšieho nakladania s ním je logicky aj zabezpečenie riadneho prešetrenia okolností usmrtenia tak, aby bolo možné čo najdôslednejšie vylúčiť protiprávnosť takéhoto konania, ktorá konštrukcia je významným prvkom ochrany ohrozených druhov fauny a má vytvárať jednu z prekážok svojvoľného získavania živých či mŕtvych exemplárov chránených živočíchov. Vo vzťahu k tejto kvalifikácii ho nemohla vyvinieť ani prípadná obhajoba, že sa domnieval, že postačovalo nahlásenie odstrelu poľovnímu hospodárovi.

Skutková podstata prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov zakotvená v § 305 Trestného zákona je normou tzv. odkazovacou („Kto v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na ochranu prírody a krajiny...“). Pri takýchto normách platí podľa právnej teórie na úseku trestného práva pre právny omyl negatívny zásada „neznalosť zákona neospravedľuje“, a to nielen vo vzťahu ku samotnej trestnoprávnej norme (Trestnému zákonu), ale aj vo vzťahu k norme, na ktorú sa Trestný zákon odvoláva, t. j. vo vzťahu k všeobecne záväzným právnym predpisom na ochranu prírody a krajiny (ktorými je aj vyššie uvedené ustanovenie § 35 ods. 6 zákona o ochrane prírody a krajiny č. 543/2002 Z. z. a ďalšie ustanovenia zákona aj vyhlášky MŽP SR č. 24/2003 Z. z., ako aj zákona o poľovníctve č. 274/2009 Z.z.).

Podľa názoru generálneho prokurátora u obvineného PaedDr. M. M. ako poľovníka je treba poukázať aj na do úvahy prichádzajúci závažnejší spôsob konania (§ 138 písm. h/ Tr. zák.), keďže výkon práva poľovníctva sa okrem iného podľa zákonnej definície (§ 2 písm. e/ zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve) rozumie aj povinnosť zver cieľavedome chrániť, čo možno vykladať ak aj nie ako priamo osobitne zákonom uloženú dôležitú povinnosť, tak nepriamo ako konštituovanie osobitne zvýšených nárokov

na poľovníkov pri dodržiavaní príslušných predpisov na úseku ochrany prírody, a teda porušenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej z postavenia.

Pokiaľ ide o použitie ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. v súvislosti so zastrelením medviedľaťa, generálny prokurátor sa s názorom krajského súdu nestotožnil. Krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že z dôkazov, ktoré spisový materiál obsahuje, medviedľa by samotné bez medvedice neprežilo. Tento názor si krajský súd osvojil z výpovedí niektorých poľovníkov. Na rozdiel od týchto výpovedí, spisový materiál obsahuje výpoveď svedka, a to odborníka Mgr. M. K., zoológa zamestnaného v štátnej ochrane prírody, ktorý naopak, vzhľadom k veku zastreleného medviedľaťa uviedol, že toto malo šancu na prežitie. Generálny prokurátor sa domnieva, že práve v tomto prípade bolo potrebné zavolať odborníkov zo Štátnej ochrany prírody a zabezpečiť iným spôsobom život medviedľaťa (napr. odvoz do ZOO). Nie je predsa možné konštatovať, že ak je medviedľa malé, tak to znižuje závažnosť konania páchatel'a pri páchaní skutku. V tomto prípade neboli naplnené podmienky pre takýto postup súdu, práve naopak, spôsob vykonania činu, teda zastrelenie mláďaťa, nezvratný následok ako smrť zvierat'a, ako aj tá skutočnosť, že sa jedná o chráneného živočícha, zvyšujú stupeň závažnosti konania páchatel'a. Závažnosť konania nie je možné odvodiť od veku alebo veľkosti objektu trestného činu. Stupeň závažnosti takého konania nepochybne nebol v danom prípade nepatrný a z tohto dôvodu je rozhodnutie Krajského súdu v Žiline založené na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák.

Z uvedených dôvodov generálny prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu Žilina z 18. augusta 2011 sp. zn. 3 To 68/2011 bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a konaním, ktoré mu predchádzalo v ustanoveniach § 2 ods. 12 Tr. por., § 10 ods. 2 Tr. zák. a § 305 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., aby podľa § 86 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd v súlade s ust. § 376 Tr. por. vyzval obvineného PaedDr. M. M., aby sa k dovolaniu generálneho prokurátora vyjadril. Ten svoje právo nevyužil a k dovolaniu sa nevyjadril ani osobne, ani prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. P. V.

Spisový materiál okresného súdu sp. zn. 28 T 28/2009 spolu s dovolaním generálneho prokurátora bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 26. septembra 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie generálneho prokurátora ako aj predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež dovolací súd) úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Práve naopak z ust. § 385 ods. 1 Tr. por. *expressis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Generálny prokurátor v dovolaní uplatnil dôvod dovolania uvedený v ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného

hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa možno v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod. i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho

zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku.

Predmetom dovolacieho konania bolo posúdiť, či súdy správne právne kvalifikovali konanie obvineného PaedDr. M. M., ktorý podľa ustálených skutkových zistení oboch súdov po tom, ako v sebaobrane zastrelil vodiacu medvedicu, ktorá na neho zaútočila, zastrelil aj 1,5 ročné mláďa tejto vodiacej medvedice, odstrel ihneď oznámil poľovnému hospodárovi a následne si oba uhynuté jedince prisvojil (nakladal s nimi ako s vlastnými). Treba poznamenať, že konanie obvineného PaedDr. M. M. spočívajúce v zastrelení vodiacej medvedice bolo súdmi vyhodnotené ako konanie v krajnej v núdzi podľa ust. § 24 Tr. zák., proti čomu generálny prokurátor v dovolaní nenamietal.

Podľa § 305 Tr. zák. (Porušovanie ochrany rastlín a živočíchov) v znení účinnom do 19. decembra 2008,

(1) Kto v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny alebo so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu exemplárov reguláciou obchodu s nimi vo väčšom rozsahu

a) poškodí, zničí, vytrhne, vykope alebo nazbiera chránenú rastlinu alebo poškodí, alebo zničí jej biotop,

b) usmrtí, zraní, chytí alebo premiestni chráneného živočícha alebo poškodí, alebo zničí jeho biotop a obydlie,

c) poškodí alebo zničí strom alebo ker, alebo ich vyrúbe, alebo

d) ohrozí chránený živočíšny druh alebo rastlinný druh,

potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Kto v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny alebo so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu exemplárov reguláciou obchodu s nimi vo väčšom rozsahu

a) získa pre seba alebo obstará pre iného chráneného živočícha alebo chránenú rastlinu, alebo vo väčšom rozsahu obstará pre iného ich exemplár,

b) pestuje, chová, spracúva, dováža alebo vyváža chránené rastliny alebo chránené živočíchov, alebo exempláre alebo s nimi obchoduje, alebo ich inak scudzí, alebo

c) zámerne odníme, falšuje, pozmení alebo inak neoprávnene použije nezameniteľné označenie chránených živočíchov alebo exemplárov, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) z osobitného motívu,
- c) v značnom rozsahu,
- d) v úmysle získať pre seba alebo iného značný prospech, alebo
- e) hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený alebo bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch postihnutý.

(4) Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) ako člen nebezpečného zoskupenia,
- b) vo veľkom rozsahu, alebo
- c) v úmysle zadovážiť sebe alebo inému prospech veľkého rozsahu.

Podľa § 310 Tr. zák. (Pytliactvo)

(1) Kto neoprávnene zasiahne do výkonu práva poľovníctva alebo do výkonu rybárskeho práva tým, že bez povolenia loví zver alebo ryby alebo loví zver alebo ryby v čase ich ochrany alebo zakázaným spôsobom, alebo kto ukryje, prechováva, alebo na seba alebo na iného prevedie zver alebo ryby neoprávnene ulovené alebo nájdené, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) hromadne účinným alebo zavrhnutiahodným spôsobom,
- b) v malom rozsahu, alebo
- c) ako osoba, ktorá má osobitne uloženú povinnosť chrániť životné prostredie.

(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a už bol za taký čin odsúdený,
- b) vo väčšom rozsahu, alebo
- c) závažnejším spôsobom konania.

(4) Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 v značnom rozsahu.

(5) Odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

Podľa § 10 ods. 1 Tr. zák., prečin je

a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo

b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa ods. 2 cit. par., nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 124 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2008, pri trestných činoch proti životnému prostrediu sa škodou rozumie súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody, pričom majetková škoda v sebe zahŕňa aj náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu. Pri trestnom čine neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 rozsahom činu sa rozumie cena, za ktorú sa odpad v čase a v mieste zistenia činu obvykle zbiera, prepravuje, vyváža, dováža, zhodnocuje, zneškodňuje alebo ukladá, a cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2008, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 8 000 Sk. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 126 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2008,

(1) Pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva. Ak výšku škody nemožno takto zistiť, vychádza sa z účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakej alebo obdobnej veci alebo na uvedenie veci do predošlého stavu.

(2) Ak ide o ujmu na životnom prostredí, ujmu spôsobenú na chránených druhoch živočíchov a rastlín, exemplároch alebo drevinách alebo škodu na pamiatkovo chránených veciach alebo veciach majúcich historickú, umeleckú alebo vedeckú hodnotu, pri určení ujmy alebo výšky škody sa vychádza aj z hodnoty veci určenej zákonom alebo iným všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným na základe zákona.

(3) Ak nemožno určiť výšku škody alebo ujmy ani jedným zo spôsobov podľa odsekov 1 a 2 alebo ak sú vážne pochybnosti o správnosti výšky škody alebo takto určenej ujmy, určí sa jej výška na podklade odborného vyjadrenia alebo potvrdenia právnickej osoby, ktorej pôsobnosť alebo predmet činnosti poskytuje záruku objektívnosti určenia škody alebo ujmy; inak sa výška škody určí na podklade znaleckého posudku.

Podľa § 33 ods. 1 zákona NR SR č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení účinnom do 30. novembra 2007 (ďalej len zákon o ochrane prírody a krajiny), druhy európskeho významu a druhy národného významu môže ministerstvo ustanoviť všeobecne záväzným právnym predpisom za chránené rastliny a chránené živočíchy.

Podľa ods. 5 cit. par., druhy podľa odsekov 1 a 2 sa považujú za chránené v rozsahu ustanovenom všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým sa vydáva ich zoznam.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny, chráneného živočícha je zakázané

- a) chytať, zraňovať alebo usmrtiť v jeho prirodzenom prostredí,
- b) rušiť v jeho prirodzenom vývine, najmä ho vyrušovať v dobe rozmnožovania, výchovy mláďat, zimného spánku, migrácie,
- c) ničiť a poškodzovať jeho biotop, najmä obydlie, hniezdo, miesto rozmnožovania, získavania potravy, odpočinku, preperovania alebo zimovania,
- d) ničiť jeho vývinové štádiá vo voľnej prírode vrátane prázdnych vajec,
- e) zbierať jeho vývinové štádiá vo voľnej prírode vrátane prázdnych vajec,
- f) držať vrátane držby prázdnych vajec z voľnej prírody,
- g) chovať v ľudskej opatere,
- h) predávať, kupovať alebo vymieňať a ponúkať s cieľom predaja alebo výmeny,
- i) premiestňovať alebo prepravovať,
- j) medzidruhovo krížiť,
- k) vyvážať.

Podľa ods. 7 cit. par., kto nájde chorého, poraneného, poškodeného alebo uhynutého chráneného živočícha v prírodnom prostredí alebo ten, kto sa o náleze dozvedel, je povinný to bezodkladne oznámiť spolu s opisom situácie, ako k nálezu došlo, orgánu ochrany prírody, ktorý určí ďalšie nakladanie s takým chráneným živočíchom. Orgán ochrany prírody vedie o oznámeniach písomnú evidenciu. Ak je nálezom poľovná zver, oznámi sa nález aj užívateľovi poľovného revíru; v takom prípade orgán ochrany prírody neurčí ďalšie nakladanie s nájdeným chráneným živočíchom. Ustanovenia § 103 ods. 2 platia primerane.

Podľa ods. 9 cit. par., podrobnosti o druhovej ochrane chránených živočíchov, o evidencii chorých, poranených alebo inak poškodených a uhynutých chránených živočíchov a zoznam vybraných druhov chránených živočíchov, ktorých úhyn sa preukazuje podľa odseku 8, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Predpisom vydaným na vykonanie zákona o ochrane prírody a krajiny bola vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky číslo 24/2003 Z. z. (ďalej len vyhláška č. 24/2003 Z.z.).

Podľa § 5 ods. 2 vyhlášky č. 24/2003 Z.z. v znení účinnom do 14. januára 2008, zoznam chránených živočíchov a prioritných druhov živočíchov je uvedený v prílohe č. 6, časť A – Druhy európskeho významu, kde je ako druh európskeho významu, ktorý sa na Slovensku prirodzene vyskytuje a ktorý sa zároveň považuje za pôvodný druh chráneného živočícha, uvedený aj medveď hnedý (*Ursus arctos*). Jeho spoločenská hodnota bola stanovená týmto predpisom na sumu 80.000,- Sk (2.655,51 €).

Z medzinárodného pohľadu je medveď hnedý vzácny a vyhynutím ohrozený živočích, preto je v legislatíve EÚ zaradený medzi prísne chránené druhy (Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín v znení neskorších predpisov). Medveď hnedý je zaradený medzi druhy chránené aj podľa Dohovoru o ochrane európskych voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovišť otvorený na podpis 19. septembra 1979 v Berne (tzv. Bernská konvencia), ktorý Slovenská republika ratifikovala a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 1. januára 1997 na základe článku 19 ods. 3. V súlade s článkom 22 ods. 1 dohovoru Slovenská republika uplatnila výhradu voči dvom druhom živočíchov podľa prílohy č. II dohovoru (Prísne chránené druhy

živočíchov) - *Canis lupus* (vlk dravý) a *Ursus arctos* (medveď hnedý). (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky číslo 93/1998 Z. z.)

Z citovaných predpisov je evidentné, že v čase skutku v roku 2007 bol medveď hnedý zaradený medzi chránené druhy živočíchov so stanovenou spoločenskou hodnotou 80.000,- Sk (2.655,51 €). Podľa zákona o ochrane prírody a krajiny ho bolo zakázané mimo iné zraňovať alebo usmrtiť. V zmysle zákona o poľovníctve č. 23/1962 Zb. bol medveď celoročne chránenou poľovnou zverou a na jeho ulovenie (odstrel) bola potrebná výnimka, ktorú udeľovalo príslušné ministerstvo. Vzhľadom k spoločenskej hodnote preto každé úmyselné usmrtenie medveďa bez príslušného povolenia (výnimky) formálne napĺňalo znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa ust. § 305 Tr. zák., bez ohľadu na vek, veľkosť, prípadne zdravotný stav usmrteného jedinca.

Z rozsudku okresného súdu je zrejmé, že tento oslobodil obvineného PaedDr. M. M. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod bodu 1/ obžaloby, keď dospel k právnomu záveru, že skutok v bode 1/ právne kvalifikovaný u obvineného PaedDr. M. M. ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. nie je trestným činom, lebo obvinený PaedDr. M. M. konal v krajnej núdzi, pretože nebezpečenstvo priamo hroziace z útoku medvedice na život a zdravie strelca za daných okolností nebolo možné odvrátiť inak a zastrelením tejto šelmy bol spôsobený menej závažný následok ako ten, ktorý z jej útoku zjavne hrozil. Zákonné podmienky subsidiarity a proporcionality podľa okresného súdu splnené boli. O tom, že obvinený PaedDr. M. M. konal v krajnej núdzi usúdil okresný súd z nasledovného:

- pred vstupom do revíru sa zapísal do knihy návštev,
- z výpovede znalca vyplynulo, že medvedica išla priamo na strelca, bola strelená z bezprostrednej blízkosti spredu,
- strieľal z legálne držanej zbrane,
- zo spôsobu lovu takejto šelmy, miesta odkiaľ strieľal – zo zeme, čo je pri takejto šelme a skúsenostiach strelca neštandardný spôsob lovu,
- v krátkom časovom úseku oznámil poľovnému hospodárovi, že zastrelil medvedicu a naliehal, aby prišiel na miesto, volal mu viackrát a nakoniec uviedol, že zver sa nachádza v garáži u S. Z.,

- poľovník vyhotovil fotodokumentáciu úlovku,
- znalec pripustil, že medveďa malo 1,5 roka, vek bol určený podľa chrupu a mohlo byť zasiahnuté odrazenou strelou, ktorá postačuje na jeho usmrtenie,
- v revíri bola agresívna medvedica, čo potvrdili aj ďalší svedkovia, najmä svedok Š. H. a
- napokon vzhľadom na majetkové pomery obvineného PaedDr. M. M., počet poľovačiek aj v zahraničí, 25 rokov venovania sa poľovačke na to nebol obvinený PaedDr. M. M. odkázaný.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval, že z vykonaných dôkazov vyplynulo, že medvedica bola zastrelená spredu, z krátkej vzdialenosti, pričom tieto okolnosti spolu s okolnosťami, na ktoré poukázal okresný súd, viedli aj krajský súd k záveru, že obvinený PaedDr. M. M. v tejto časti konania konal v krajnej núdzi. Vo vzťahu k zastreleniu medveďa krajský súd vytkol okresnému súdu, že sa nezaoberal otázkou, či aj toto konanie spadá do medzí krajnej núdze a následne krajský súd vyvodil záver, že zastrelenie medveďa nie je možné posudzovať ako krajnú núdzu, lebo medveďa neútočilo, čomu podľa krajského súdu nasvedčuje aj skutočnosť, že bolo zastrelené zboku. Z dôkazov vyplynulo, že obvinený PaedDr. M. M. zastrelil medveďa až po tom, kedy zastrelil medvedicu, ktorá na neho útočila, ktoré konanie by bolo možné posúdiť ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov v zmysle ustanovenia § 305 Tr. zák. tak, ako to bolo uvedené v obžalobe, no pri posudzovaní tejto časti skutku krajský súd prihliadol najmä k znaleckému posudku a k výpovediam poľovníkov, najmä hospodára a ostatných skúsených poľovníkov, ktorí sa vyjadrili, že takéto medveďa by vo voľnej prírode samotné bez medvedice neprežilo, keď by nebolo schopné si zadovážiť dostatočné množstvo potravy a najmä vyhrabať si brloh, v ktorom by bolo možné prezimovať. Teda je možné konštatovať, že toto medveďa by vo voľnej prírode uhynulo buď prirodzeným spôsobom, alebo by sa stalo korisťou iných dravcov.

Vyhodnotením všetkých okolností krajský súd v tejto časti dospel k záveru, že zastrelením medveďa za daných okolností nedošlo k spáchaniu prečinu, a to vzhľadom na ust. § 10 ods. 2 Tr. zák., pretože závažnosť takéhoto konania podľa názoru krajského súdu je nepatrná. Konanie obvineného PaedDr. M. M. by bolo možné posúdiť iba ako priestupok proti poľovníctvu a vzhľadom k tomu, že od spáchania skutku uplynuli

už viac ako dva roky, nebolo možné toto konanie postúpiť príslušnému poľovnému združeniu k priestupkovému konaniu.

Z uvedeného je zrejmé, že krajský súd pod bodom 1/ obžaloby uvedený skutok nepovažoval za prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., tak ako bola postavená obžaloba, keďže aplikoval ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Konkrétosti, ktoré v danom prípade pokrývajú podmienky ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadne špecifikoval.

Rozdiel v ponímaní naplnenia, či nenaplnenia materiálnej stránky žalovaného prečinu na strane generálneho prokurátora a krajského súdu na druhej strane spočíval v podstate v tom, že miera závažnosti skutku bola podľa generálneho prokurátora podstatne vyššia ako nepatrná, čo odôvodňoval predovšetkým spôsobom vykonania činu, teda zastrelením mláďaťa, nezvratným následkom v podobe smrti zvierat'a, ako aj skutočnosti, že sa jednalo o chráneného živočícha. Podľa názoru dovolacieho súdu naopak vytýkané skutočnosti nijak podstatne nezvyšovali závažnosť konania obvineného PaedDr. M. M., lebo tu generálny prokurátor v podstate poukazoval len na zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu (úmyselné usmrtenie chráneného živočícha s väčšou spoločenskou hodnotou).

Podstatne vyššiu ako nepatrnú závažnosť konania obvineného PaedDr. M. M. vyvodzoval generálny prokurátor ďalej zo skutočnosti, že medvied'a malo šancu prežiť, k čomu generálny prokurátor dospel na základe hodnotenia výpovede odborníka Mgr. M. K., pričom krajskému súdu vytýkal, že si tento záver neosvojil, ale sa naopak priklonil k názoru niektorých poľovníkov, podľa ktorých by medvied'a vo voľnej prírode bez matky určite neprežilo.

Podstata tejto námietky (pravdu má zoológ Mgr. K., nie poľovníci) je evidentne založená na inom hodnotení dôkazov. Dovolaciemu súdu neprináleží v tomto konaní hodnotiť jednotlivé výpovede svedkov a vyvodzovať z nich vlastné úsudky, preto ani nemôže na základe generálnym prokurátorom prezentovaného hodnotenia svedeckých výpovedí

dospieť k inému záveru o osude medvied'at'a, než k akému dospel krajský súd. Ide o okolnosť skutkovú, ktorú dovolací súd nemôže v tomto konaní prehodnocovať. Preto pokiaľ krajský súd skutok spočívajúci v zastrelení medvied'at'a kvalifikoval ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a s prihliadnutím na skutočnosti uvedené v ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. a tiež s prihliadnutím na záver, že by medvied'a bez matky (vodiacej medvedice) blížiacu sa zimu aj tak neprežilo, posúdil závažnosť konania obvineného PaedDr. M. M. ako nepatrnú, nemožno krajskému súdu v tomto smere nič vytknúť. Dovolací súd nemôže na základe odlišného hodnotenia dôkazov dospieť k inému záveru o miere závažnosti spáchaného skutku.

Generálny prokurátor ďalej v dovolaní namietal, že obvinený PaedDr. M. M. napriek tomu, že bol skúseným poľovníkom, porušil svojím konaním ustanovenia zákona o ochrane prírody a krajiny, podľa ktorého je povinnosťou strelca, či už strieľal oprávnene alebo neoprávnene, označiť takéhoto živočícha plombou a podľa zákona o poľovníctve č. 274/2009 Z. z. každý kus ulovenej raticovej zveri alebo veľkej šelmy sa označuje značkou (§ 64) a po ulovení zveri je poľovník povinný vyznačiť údaje v Knihe revíru (§ 55 ods. 10). Porušením týchto povinností a následným prisvojením si trofejí v podobe kože s hlavou medvedice a tela medvied'at'a mal obvinený PaedDr. M. M. naplniť skutkovú podstatu prečinu pytliactva § 310 Tr. zák.

Okresný súd vo vzťahu k prečinu pytliactva podľa § 20, § 310 Tr. zák., ktorý obom obvineným kládla súčasne za vinu obžaloba uzavrel, že obvinený PaedDr. M. M. konal v krajnej núdzi, teda medveďov neuložil neoprávnene. Z tohto dôvodu sa nedopustil ani trestného činu pytliactva, ktorý predpokladá, že páchatel' na seba prevedie (prisvojí si) zver neoprávnene ulovenú... Okresný súd ďalej konštatoval, že ...porušenie povinností na úseku poľovníctva nemalo vplyv na posúdenie skutku ako trestného činu pytliactva... Okresný súd ďalej ustálil, že obvinený S. Z. obvinenému PaedDr. M. M. ničím nepomáhal len mu poskytol priestor garáže. Keď obvinený PaedDr. M. M. prišiel do tejto garáže, obvinený S. Z. nebol ani doma. Analýzou biologických stôp nebolo potvrdené, že medvede boli prepravované na traktore obvineného S. Z..

Krajský súd vo vzťahu k prečinu pytliactva podľa § 20, § 310 Tr. zák. uzavrel, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obvinený PaedDr. M. M. po zastrelení predmetných zvierat, kožu z medvedice a malé medvied'a za

pomoci spoluobvineného S. Z. mali uložené v garáži rodinného domu, kde zavolali aj hospodára poľovného združenia V. H., tento sa s obvinenými rozprával, odfotil si kožu z medvedice, ako aj medvied'a, vôbec sa nevyjadril, akým spôsobom obvinení so zastrelenými zvieratami a kožou z medvedice majú nakladať, nepovedal im, že ulovené zvieratá boli zastrelené neoprávnene, ani si neuplatnil vlastnícke právo ako zástupca poľovného združenia k týmto zvieratám. Preto ďalšie konanie obvineného PaedDr. M. M., ktorý kožu a medvied'a dal na preparovanie, nemožno považovať za prečin pytliactva v zmysle obžaloby okresného prokurátora.

S vyššie uvedenými právnymi závermi krajského súdu sa dovolací súd taktiež stotožnil. V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 35 ods. 7 veta tretia zákona o ochrane prírody a krajiny v znení účinnom do 30. novembra 2007, podľa ktorého ak je nálezom poľovná zver, oznámi sa nález aj užívateľovi poľovného revíru; v takom prípade orgán ochrany prírody neurčí ďalšie nakladanie s nájdeným chráneným živočíchom. V zmysle cit. par. bolo vecou užívateľa poľovného revíru, ktorého v týchto veciach zastupoval poľovný hospodár, aby určil ďalšie nakladanie s usmrtenými medveďmi, ktoré mali status nielen chráneného živočícha, ale zároveň boli v zmysle zákon o poľovníctve aj poľovnou zverou (aj keď sa lovili len na výnimku). Konanie nemožno označiť za prečin pytliactva práve preto, že obvinený PaedDr. M. M. užívateľovi poľovného revíru resp. jeho poľovnému hospodárovi usmrtenie oboch medveďov riadne oznámil krátko po ich odstrel, čím užívateľ poľovného revíru získal dosah nad týmito jedincami a mohol a mal určiť ďalšie nakladanie s nimi. Ak takéto nakladanie neurčil, nemožno túto skutočnosť pričítať na ťarchu obvineného PaedDr. M. M. a vyvodzovať z toho jeho trestnoprávnu zodpovednosť.

Vo vzťahu k ostatným dovolacím námietkam generálneho prokurátora, v rámci ktorých obvinenému PaedDr. M. M. vytýkal porušenie ust. § 55 ods. 10, § 64, § 66 zákona o poľovníctve č. 274/2009 Z. z., dovolací súd uvádza, že zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve (ďalej len zákon o poľovníctve č. 274/2009 Z. z.) nadobudol účinnosť až 1. septembra 2009. V posudzovanom prípade sa skutok stal 15. septembra 2007, teda za účinnosti „starého“ zákona o poľovníctve č. 23/1962 Zb. v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 100/1977 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 99/1993 Z.z. (ďalej len zákon o poľovníctve č. 23/1962 Zb.).

Týmto časovým súvislostiam generálny prokurátor v dovolaní nevenoval náležitú pozornosť. Obvinený PaedDr. M. M. svojim konaním nemohol porušiť cit. ust. zákona o poľovníctve č. 274/2009 Z. z., lebo tento zákon v čase spáchania skutku nebol platný a účinný. Mohol porušiť len ustanovenia v čase skutku platného a účinného zákona o poľovníctve č. 23/1962 Zb., čo sa síce v skutkovej vete výroku o vine uvádza, no absentuje údaj o tom, ktoré konkrétne ustanovenie tohto zákona malo byť porušené. Treba zároveň uviesť, že úprava v zákone o poľovníctve č. 23/1962 Zb. nebola ani zďaleka taká podrobná, ako súčasná právna úprava obsiahnutá v zákone o poľovníctve. Zákon o poľovníctve č. 23/1962 Zb. a vykonávací vyhláška Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky č. 172/1975 Zb. o ochrane a o čase, spôsobe a podmienkach lovu niektorých druhov zvierat, v čase skutku neukladali strelcovi povinnosť značkovať ulovené veľké šelmy. Táto „značkovacia“ povinnosť vyplývala z vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky číslo 229/2001 Z. z. o spôsobe kontroly ulovenej zveri, no vzťahovala sa len na raticovú zver, nie na veľké šelmy.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že dôvod dovolania predpokladaný ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. evidentne nebol splnený, a preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie generálneho prokurátora odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová